

September 2016: Outline: Collecties

We hebben punten als parels tot kettingen geregen
een sluiting gemaakt, een buiging genomen
schakels omgehangen en televisiekabels doorgetrokken
We staan in lange rijen op de schouders van reuzen
(Google Scholar. Web. 4 June 2016.)

We hebben gelezen en begrepen
gedaan alsof
Kamermuren beplakt met posters
ogen uitgestoken, snorren opgeplakt
[03:00 AM Een huisgenoot komt thuis, valt stomdronken een bed binnen]

We hebben gisteren vandaag zien worden
Bouwlampen van de kermis gestolen
De renovatie ... maakt de universiteitsbibliotheek modern en licht.
Het zijn niet meer de boeken ...
het is de studieruimte [die studenten trekt]
(Dagblad van het Noorden, 19 May 2016)

Er zijn wekkers gezet voor nieuwe tijden
We slapen samen door ons onvermogen heen
[insert kermis: BLIJVEN ZITTEN TIJDENS HET DRAAIEN]
toen we de trampoline opklommen
en sprongen
tot reusachtig hoog
ik ben online en één van velen
ik ben alleen en lees en weet
Bibliotheken bouw je niet van steen

Oktober 2016: Handhaaft en beschaaft

Na fusie met Magna Pete werd haar naam
immers ook met weinig moeite
nagenoeg uitgewist
Wie 't kleine niet eert
Afijn, etcetera, zij kennen hun mores
In tijden van tegenstand schreeuwen ze harder
zingen lo vivat! Nostrorum sanitas!
Osoros nostri pereant^[1]

Roepen intern op tot tegenwicht
Dit meisje geef ik vier sterren
Vindicat atque Polit vijf op Facebook
Iemand moet het doen
"We worden afgeschilderd als een stel randdebielen
[...] allemaal over één kam geschoren"
("Tot 1968 was het gebruikelijk dat eerstejaars bij de verplichte kennismakingsperiode
werden kaalgeschoren door kapper Haak")

"We hebben nu een idee hoe het voelt om een minderheidsgroep te zijn"
Het kan niet anders:
er is een witte man aan het woord
(verder nog nieuws?)
Joost de Vries rekent voor in De Groene wat deze jongen nog niet weet
"72,2 procent van Nederland [behoort] tot een minderheidsgroep.
Die 27,8 [witte mannen] is de meerderheid"
Joost is bereid nuance te geven:
"in de cijfers van het CBS [staat] niet welk percentage daarvan
niet-blank is [...]
niet hoeveel daarvan homoseksueel is
[...] een beperking heeft [...]
zelfs [27,8 procent] is een te groot getal"

Breaking news:
Ondertussen in de maatschappij maakt 27,8 procent de dienst uit.
Ook ik kan selectieve statistiek toepassen:
in bijna 45 jaar drie vrouwelijke rectoren
is niet bepaald een hoog gehalte
maar hooggehouden wordt het destillaat
en als 's ochtends de zon opgaat

stelt een corpsmeisje me gerust:
Volgens haar
is er geen studievereniging

geen werkveld waar
de kansen zo gelijk zijn als op de kroeg
De mooie-mannenlijstjes
het afvinken in de almanak
zij doen dat ook
gewoon
maar dat vindt niemand smeug om te lezen haha.

In de woorden van Stijn Derksen:

“Het is een heel slechte grap die heel slecht uitpakt”

[\[1\]](#) Moge zij lang leven! De gezondheid van de onzen! Mogen zij die ons haten omkomen

November 2016: Wervels

Hij lachte onder krullen door en zei
we gaan een berg beklimmen
ik was even zeventien en trainde voor halve
marathons, er waren geen blessures
spieren braken zuren af zoals het hoorde

Toen we die zomer Oostenrijk in reden
ik de weides hoorde zingen
ik was even sixteen going on seventeen en leende half-
eigen woorden uit het
idioom, er waren nog geen breuken
in zijn rug, en spieren sterkten

We hadden heldere meren gezien op foto's
Er vloog af en toe zo idyllisch een traumahelikopter
over onze hoofden, waar binnenin
synapsen going on serveerden ons herinneringen
muscle memory ons terugbracht

Ik had hem nooit gemogen als we middelbare
scholen samen doorgekomen waren
hij heeft nooit zeventienjarig zweet van mijn bovenlip gekust
blauw gravel van mijn handen geveegd
maar nu we tegen bergen op beenden
waren we zo ver van één

Ik zag zijn rug en leerde achter te blijven
Hij stond zo tegen die steenwand aan
dat ik de trekker overhaalde
schoot mezelf in de voet en mocht
terugkeren, huiswaarts

Alles bleef die weken in elkaar overvloeien
tussen myelineschedes haperden potentialen
alsof de boodschap niet kon kiezen tussen al beleefd
of morgen nog eens proberen

December 2016: Op volume

Ben Feringa sluipt mijn hoofd in
op de fiets na een avond in het zuiden van de stad
ik sta op de brug te wachten voor het stoplicht
op een volume dat normaal aan hiphop voorbehouden is
speelt achter mij een auto kerkgezangen af

Joost schrijft op Facebook dat het haast
een werk van Harry Mulisch moet zijn
een oorlogszuchtige malloot op de troon gehesen
een baanbrekende, nieuwe theorie over de zwaartekracht
in een etmaal maar ik weet
dat het in de wetenschap niet alleen om theorieën
dat het niet om wonderlijke kerkgezangen op late tijdstippen uit fourwheeldrives
dat het niet om Nederland, Amerika, Zweden sec.
Het idee van het goddelijke kent voor mij
één factor en dat is de verbinding
leggen, maar iets nieuws
zeggen in een gesprek met anderen
zo bedrijven we het weten

Dat is hoe ik het me voorstel
Mijn dagen vullen zich met moleculen
maar ik bestuur alleen wat deel van mij uitmaakt
Ik bouw met lego en knip de lamp uit
als ik boks houdt een ander een kussen omhoog
de impact moet gedempt
Tot iemand je stem kan horen
die zegt: er zitten vier wielen aan dit moleculair chassis
heb je je ondertussen jaren door kussens heen gegeten
en ook nog dag in dag uit de kleine taken volbracht
waar een gesprek uit bestaat

In de poëzie hoe anders dan
staat het me vrij de zaken aan te dikken
maar ik heb zeker die auto zich tot de hemel horen richten
op een godvergeten tijdstip

Januari 2017: Zomerwee

In de achtertuin een kersenboom
een godenverzoekend kind in je schoot planten
schoof een wolk voor de zon
de zin stuift uit je handen
ze huilt en opent haar ogen

je neemt haar mee het licht in
laat haar kersen plukken
je leert haar dat boswachters de kinderen zijn
die eerder in de bomen hebben geklommen
iets dat de pleinwacht niet begrijpt

over legpuzzels doet ze langer dan de anderen
Thuis past ze duizenden losse stukjes in elkaar
Ze weet dat oma puzzels vastlijmt op karton
het kerkgezicht, drie katten in een mandje, ze kent ze
je geeft haar woorden te eten: 'recalcitrant', 'waterzuiveringsinstallatie'

je nodigt haar uit tot een gesprek bij het diner
de burens zijn onder de indruk
van hen krijgt ze alle volgende jaren nog
een apart bakje olijven toegeschoven op verjaardagen
ze leert iets anders uit te spreken dan ze van jou te horen heeft gekregen

als ze haar neus ophaalt snuift ze van alles naar binnen
Het Nationaal Ballet, de galerij van een flat
tranen in het Kröller-Müller bij het beeld om de hoek
het poppenhuis van papier-maché
een zomerwee

vergeet niet die keer dat ze het bad liet overstromen
op koude toiletten blauwe kinderbillen moest laten steunen
lichtjes, verlangend naar de zomer
waarin ze eigen burens heeft en een kast
waar alle puzzels in passen

de katten in het mandje liggen

Februari 2017: Instructies bij aanbrengen

Een snelweg die ik wel hoor maar
die ik niet op de kaart aan kan wijzen
Een snelweg suist door mijn slaapkamer
lichaam drukt lichaam dieper in matras
pakt enkels vast
heupen, schouderbladen

tussen onze huiden woeden de woorden waar
we in gesprekken geen aandacht aan besteden
we weten beter
toen je laatst naar buiten keek en opmerkte dat het tocht
stak ik mijn vinger tussen de deuren
inderdaad: hij kwam blauw weer naar binnen

In deze vrieskou begonnen we elkaar vast te houden
schouderbladen, heupen
enkels mochten koste wat kost
niet buiten de dekens vallen

Bij de Gamma bestelde ik een bezem
een emmer en tochtstrips
op het pakketje stonden instructies waar ik
geen wijs uit kon maken
en vast anders las dan ze opgeschreven waren
met een venijnigheid

Er stond: vastzetten in een hoek.
Er stond: stevig aandrukken
Er stond: niet uitrekken
Aan het einde afknippen of – snijden

Nota bene: niet aanbrengen bij temperaturen
lager dan vijf graden
de plakrand hecht bij deze koude niet goed aan de
ondergrond

Daar sta ik voor die deur
met blauwe vingers en grote tenen
die verkleumd tussen het matras zijn blijven steken
me af te vragen waarom ik
altijd maar provisorisch repareer op tijden
dat de symptomen net bestreden zijn

Maart 2017: Nachtkoorts, ochtendkus

Brak na drie maanden de koorts door
durfde niemand elkaar nog aan te kijken
een hand te schudden, een wang te kussen
we voelden tintelingen vanuit onze borst naar onze handen kruipen
het werd ondraaglijk samen in één ruimte te blijven

's Nachts renden mannen de straat op
hun moeder in de deuropening
afgetrapte Spaanse sloffen
ochtendgebed en sigaret in één adem
wel je muts, je sjaal, heb je een appel bij je

Je weet nooit wanneer je dorst krijgt
en dorst kan rare dingen met je doen
dorst en koorts kunnen je in vijvers laten springen

Met moeite had een Italiaan zijn fiets uit de schuur gehaald
het sleuteltje in het kettingslot gekregen en
schalde uit volle borst een aria over stille straten
de eerste noten gevangen in zijn sjaal
Twee dagen later lag de wollen rups nog in de goot
te wachten op een straatveger

In wolkjes stegen zijn strofes omhoog
in gedachten zong zijn moeder

Heb je je schoenen nog wel ingewreven
Het is zulk mooi leer
het zou zonde zijn als
mijn jongen toch, zei ze, het kippenvel
de stoppels op haar kuiten

Het mocht gevierd
zo'n nacht waarin hitte slijm uit kelen schroeiende
Jonger geworden spreidden ze hun rood aangelopen oren uit
vleugels over de stad
in de ochtend scheen de zon er morgenroze doorheen
in de kleur van vroeger zaklantaarns tegen wangen gedrukt

Lag er een fiets in de vijver
een man bij een meisje
een sjaal in de goot
en alle moeders op de bank in slaap gevallen
te wachten tot
en hopen dat

April 2017: Uitzichten

Zo moet het zijn
je kent een taal
je slaat de krant open en tekent lijnen in de marge
getallen waarmee je spreekt en leest
college geeft
je armen om de wereld slaat
in gedachten al door bloedbanen gaat
en terugkeert

Naar waar het haast een sprookje is
en klinkt als sciencefiction
Er was eens, schrijven alle kranten
een boerenzoon
op 67 kilometer van geboortegrond
reist hij tussen moleculen door
beleeft avonturen in de nanowereld
zaaide in met Sybrandus Stratingh
entte zich op Hans Wijnberg
kortom
schoot wortel in het Groningse en oogstte
op een koperplaat
vier nanometer lang, twee nanometer breed

Je zet je aan het fundament
en het fundament van weten komt met jou weer in diezelfde kranten
je meet je residu in lange uren
leeft daar niet alleen in
op gulden schijf vind jij je burens
tegenover jouw atomisch veld stond
op zaterdag een ander langs de zijlijn
zij ziet je aan het front
listen verzinnen met je makkers
hoe je hen overtuigde door
de lichtschakelaars om te zetten
hoe je schittert in de basis van je discipline
zo weeft ze kleden van de dagen
ontrafelt ze 's avonds samen met jou

Je hebt jezelf bij tijd en wijle aan de mast gebonden
om je niet mee te laten slepen door
melodie van overbodig, onbelang, gerucht van
tegenslag
die golven
die oneindig weidse ruimte

Als samen met je vader
kijk je daar naar hoe mooi dit alles
ziet boven je wortels geënte takken bloeien
en je verbindingpunten liggen tot
- of juist wanneer -
je daar in heel die onbekende wereld
op je stalen ros opnieuw ten strijde trekt

Mei 2017: Jonge vrouw

I.

Het is een jonge vrouw van wie hij zegt dat zij haar vorm niet kent
ze wiegt haar heupen en zoekt ernaar
het past haar niet, zegt hij, het wiegen is te wijd
met zulke losse banden om zich lokt ze losse handen uit
ze vertelt hem in de trein wat ze gedronken heeft
zo open komen klanken uit haar mond
dat hij ze 't liefste terug zou willen stoppen
beeft bij wijze van al bij gedachte aan en staat
er haast verlegen bij als zij zegt
hij was voor tussendoor
ik wilde van een ander eten
ze proeft het op haar tong en hij
hij ziet het
in gedachten spoelt hij haar met groene zeep

hij is haar vriend of vader niet
en had dan nog niks over haar te zeggen
maar kijk, hij zegt en meent en vindt
als hij zijn ogen opent drijven er registers voor
maattabellen, handleidingen voor anderen
om zichzelf aan vast te klampen

II.

Er was een tijd waarin iemand tegen me kon zeggen
je hebt een lief gezichtje en een mooi stel borsten
jij komt er wel
ik breek er mijn hoofd over en zoek naar
manieren waarop ik dit soort complimenten nog kan waarderen
als ik langs de snelweg fiets en er een vrachtwagenchauffeur
met zijn handpalm ferm op de toeter leunt
heeft hij er geen weet van hoe ik twijfel tussen glimlach en middelvinger

hij ziet het niet
in gedachten zet hij mij in zijn badkamer
in gedachten sta ik naast zijn vrouw
nooit naast zijn dochter

Vandaag heb ik het mezelf gegund in de spiegel
naar iets anders dan lief gezichtje en mooi stel borsten te kijken
ik zoek ernaar als ik langs de snelweg fiets
ik zoek ernaar als ik iemand spreek die het meisje uit de trein ziet zoals het hem uitkomt
ik zoek ernaar als ik zelf naar mijn vriend fluit die zich voorover buigt
om de rozenstruik te snoeien

Juni 2017: Repentir

We vergapen ons aan een
rondje door de bibliotheek en je binnen alle kaften
de personages weer herinneren
aan alle kanten de schaamte schaven, jaren,
tot iets wat je in je bed kunt leggen

Een perfect werkend brein en een weekend weg
je ademt er nog naartoe
de wind door je haren en wat je al niet meer gezond kon kneden
visolie bij je ontbijt en de hond bij je boswandeling en de zon in de tuin
de vakanties dat je er niet was en dat ik almaar dacht
had ik je dit kunnen laten proeven

Je lenige geest laat zich in geen toestel vangen
er zeurt door wat je niet meer kunt
de kaart die ik je gaf met 'geluk is een
keuze', een blauw klavertje vier dat nog jaren boven de keukentafel
zijn onschuldig kwaad heeft gedaan

Wijs me papaver, astrantia, dicentra, mentha aquatica
spes, amor, fides, de papelepel, de theezeef
spiegel ons aan trifolium repens, het is niet te laat
een vierde deelblad voorbij te laten gaan
een lege
plek voor iemand, om te blijven
zo las je me voor en zo zul je zeggen
dat het een ander was van wie ik de poëzie heb meegekregen